

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobce **MVDr. F. Š., CSc.**, bytem S., K. J. 103a, proti žalovanému **Finančnímu úřadu ve Svitavách**, se sídlem Svitavy, T.G.Masaryka 12, v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobce je p o v i n e n uhradit soudní poplatek ve výši 2.000,-- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích dne 13.1.2012 se žalobce mimo jiné domáhal ochrany před nezákonným zásahem správního orgánu, konkrétně Finančního úřadu ve Svitavách (dále jen „žalovaný“), který v průběhu daňové kontroly daně z příjmů za roky 2007 a 2008 odmítl uznat náklady vynaložené žalobcem na služby spojené s užíváním bytů nájemců v bytových domech čp. 307 a 308 v Bernarticích a čp. 272, 273, 274 a 275 v Javorníku. V roce 2007 se jednalo dle žalobce o částku 638.520,- Kč a v roce 2008 o částku 170.370,- Kč. Tyto náklady uplatnil v dodatečných daňových přiznáních, žalovaný však svými rozhodnutími ze dne 23.5.2011, č.j. 80500/11/263911608545 a

č.j. 80478/11/263911608545, zahájené řízení dle § 106 odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu v platném znění (dále jen „daňový řád“), zastavil. Odvolání žalobce Finanční ředitelství v Hradci Králové svými rozhodnutími ze dne 26.7.2012, č.j. 4455/11-1100-602925 a č.j. 4591/11-1100-604124, zamítl.

Žalobce pak jmenovitě uvedl všechny položky účetní evidence, které dle jeho názoru měly být zahrnuty do výdajů a projevil podezření, že takto prokázané náklady nevezme žalovaný při svém rozhodování v úvahu. Tvrdil, že vyčerpal všechny právní prostředky pro svou ochranu a neuznání shora uvedených nákladů označil za nezákonný zásah.

Usnesením ze dne 31.1.2012, Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích vyzval žalobce k doplnění žaloby a vymezil náležitosti žalob dle § 71 odst. 1, 80 odst. 3 a 84 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního v platném znění (dále jen „s.ř.s.“) s tím, že bylo na žalobci upřesnit typ žaloby, kterou se hodlá proti postupu žalovaného bránit. Uložil mu tak učinit ve lhůtě dvou týdnů. Výzvu žalobce převzal dne 7.2.2012, reagoval však až na upomínku, a to podáním ze dne 11.6.2012. Uvedl v něm, že žaloba se týká jen řízení před žalovaným a trval na tom, aby mu soud uložil pokračovat v řízení bez zbytečných průtahů a dodržovat příslušná zákonná ustanovení, která porušil. Dále žádal aby bylo žalovanému uloženo uznat shora uvedené náklady řízená vynaložené v letech 2007 a 2008. Nejasně se dovolával i ochrany před nezákonným zásahem.

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích pak věc s odkazem na platný rozvrh práce předal k dalšímu řízení Krajskému soudu v Hradci Králové. Ten ve věci nařídil jednání a v jeho průběhu žalobce podrobně poučil, shodně s obsahem shora uvedeného usnesení ze dne 31.1.2012, o náležitostech žaloby na ochranu před nezákonným zásahem (§ 84 s.ř.s.). Poté žalobce uvedl, že za nezákonný zásah pokládá stanovisko resp. tvrzení žalovaného, že náklady, které vynaložil na služby spojené s užíváním bytů v bytových domech ve vlastnictví žalobce v Javorníku a Bernarticích ve výši 638 520,- Kč v r. 2007 a ve výši 170 370,- Kč v r. 2008 nejsou výdaji na dosažení a udržení příjmů. Důvody uvedené v žalobě doplnil v tom smyslu, že žalovaný u něho zahájil daňovou kontrolu v lednu 2010 a v lednu nebo v únoru 2012 ho seznámil s první verzí zprávy o daňové kontrole. V ní zaujal názor, že částky, které vykazoval jako příjmy za služby spojené s užíváním bytu v domech v Bernarticích a Javorníku nejsou zdanitelnými příjmy, a proto je nelze započítat proti výdajům za energie a další služby. S tím závěrem žalobce zásadně nesouhlasil, neboť dohoda o úhradě těchto služeb je dle něho nedílnou součástí nájemních smluv s uživateli bytu. Proto mu nepochybně přísluší právo na jejich započítání, a pokud žalovaný v první ani v druhé verzi zprávy z daňové kontroly, kterou se žalobcem projednal 13.9.2012, tak neučinil, postupoval v rozporu se zákonem. Dalším důvodem, pro který měly být dle žalobce zmíněné náklady uznány, je skutečnost, že pokud by nebyly kotelný, z nichž vyplývají shora uvedené náklady v provozu, nemohl by žalobce byty pronajímat a neměl by z nich příjem, který by podléhal dani.

Postup žalovaného žalobce kvalifikoval jako nezákonný zásah a žádal, aby ho soud takto označil, případně uložil žalovanému, aby v tomto nezákonném jednání dále nepokračoval.

Ze správního spisu, z vyjádření žalovaného a z prohlášení, které žalobce učinil při jednání dne 20.9.2012 si krajský soud ověřil, že u žalobce byla dne 27.1.2010 zahájena daňová kontrola a dne 13.9.2012 byl seznámil se zprávou o výsledku této kontroly. Zároveň mu byla stanovena lhůta k vyjádření.

Podáním žaloby bylo zahájeno řízení o žalobě před nezákonným zásahem dle § 82 a násl. s.ř.s. Ochrana, kterou poskytují citovaná ustanovení s.ř.s. je důvodná tehdy, jsou-li kumulativně, tedy zároveň splněny následující podmínky: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž „zásah“ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování „zásahu“ (6. podmínka). Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s.ř.s. poskytnout.

Soud se s ohledem na obsah podané žaloby a žalobní návrh zabýval právní povahou úkonu případně postupu žalovaného. Jak vyplývá ze shora uvedeného, žalobce za nezákonný zásah označil závěry žalovaného ohledně neuznání nákladů, které vynaložil na služby spojené s užíváním bytů v bytových domech ve vlastnictví žalobce v Javorníku a Bernarticích ve výši 638 520,- Kč v r. 2007 a ve výši 170 370,- Kč v r. 2008. Tyto závěry dle žalobce vyplynuly jednak z průběhu daňové kontroly a následně z první verze zprávy o daňové kontrole.

Podle názoru krajského soud závěry, které žalobce dovodil z jednání žalovaného v průběhu daňové kontroly ani závěry obsažené ve zprávě o výsledku daňové kontroly nelze, ani v širším smyslu, označit za „zásah“, vůči němuž by byla dána ochrana podle § 82 a násl. s.ř.s. Nejedná o pokyn správního orgánu žalobci, aby něco učinil, a nejde ani o rozhodnutí ve smyslu ust. § 65 odst. 1 s.ř.s. Závěry žalovaného vyjádřené ve zprávě o výsledku daňové kontroly nejsou přímo vynutitelné, lze je hodnotit pouze jako informativní úkon, kterým není žádné právo žalobce zkráceno, ani žalobce proti jeho vůli neomezuje, tím méně pak přímo. Žalobci jak v průběhu daňové kontroly tak i ve zprávě o jejím výsledku nebyla uložena žádná povinnost, tudíž s uvedenými závěry nebyla spojena ani žádná sankce, která by vždy následovala v případě, že by uložená povinnost nebyla splněna. Taková sankce je spojena až s případným rozhodnutím o vyměření daně, tedy s dodatečným platebním výměrem. Ten dosud vydán nebyl.

Zmíněnou zprávu, kterou byl žalobce informován o výsledku daňové kontroly, ještě nelze považovat za zkrácení jeho subjektivních práv, jakkoli ho samozřejmě mohou znejistit v náhledu na jeho právní pozici a vyvolat v něm pocit jistého ohrožení. Právní řád totiž neposkytuje a ani nemůže poskytovat ochranu před

subjektivním (a nezářadka i psychologicky zcela pochopitelným a z lidského hlediska důvodným) pocitem ohrožení či nejistoty, nýbrž jen ochranu subjektivních práv, tedy konkrétních práv určité osoby. Samotný závěr žalobce o tom, že mu s ohledem na postupy žalovaného nebudou uznány vynaložené náklady s dopadem na výši jeho daňové povinnosti, které žalobce učinil ještě před seznámením se s konečnou verzí zprávy o výsledku daňové kontroly a následným platebním výměrem, již nelze za „zásah“ vůči němu označit vůbec.

Není-li splněna byť jen jediná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s.ř.s., je nutno takovou ochranu odepřít a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout. Soud uzavřel, že neshledal splnění zákonných podmínek pro poskytnutí ochrany, konkrétně přímé (1. podmínka) zkrácení žalobce na jeho právech (2. podmínka). Proto žalobu, kterou se žalobce domáhá zákazu vyloučit shora popsané náklady z nákladů daňově uznatelných z důvodů shora uvedených zamítl jako nedůvodnou dle § 87 odst. 2 s.ř.s.

Žalobce se může domáhat toho, aby neuznání těchto nákladů bylo označeno za nezákonné až správce daně vydá ve věci rozhodnutí, tj. dodatečný platební výměr a ten, po ukončení odvolacího řízení, nabude právní moci. Pak zákonnost postupu správce daně a odvolacího orgánu krajský soud posoudí v řízení podle § 65 a násl. s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení před krajským soudem žalobce úspěch neměl, žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval a krajský soud ani nezjistil, že by mu nějaké takové náklady vznikly. Vzhledem k tomu bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem podléhá soudnímu poplatku 2.000,-- Kč (pol. 18 bod 2d sazebníku soudních poplatků, vydaného jako příloha zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích v platném znění), který byl splatný spolu s jejím podáním (§ 4 odst. 1 písm. a/, § 7 odst. 1 cit. zákona). Žalobce soudní poplatek neuhradil, krajský soud mu tuto povinnost stanovil výrokem III. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

Případne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Hradci Králové dne 1. října 2012

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu